Μεγαλυνάρια

Ά- ξι- όν ε- στιν ώς α- λη-θώς, μα- κα- ρί- ζειν σε τήν Θε-ο-τό-κον, τήν α- ει- μα- κά- ρι-στον καί πα- να- μώ-μη-τον, καί Μη- τέ- ρα τού Θε- ού η-μών. Τήν τι- μι- ω- τέ- ε-ραν τών Χε-ρου-βείμ, καί εν- δο- ξο- τέ-ραν α-συγ-κρί- ι-τως τών Σε-ρα-φείμ τήν α- δι- α- φθό-ρως Θε- όν Λό- γον τε- κού-σαν, τήν όν-τως Θε- ο- τό-κον, σέ με-γα-λύ-νο-μεν. Μπ $_{3/351}$

Τήν υ- ψη- λο-τέ- ε-ραν τών ου-ρα-νών, καί κα- θα- ρω- τέ- ραν λαμ-πη- δό- ο-νων η-λι- α- κών, τήν λυ-τρω-σα-μέ-νην η-μάς εκ τής κα-τά-ρας, τήν Δέ-σποι-ναν τού κό-σμου, ύ- μνοις τι-μή-σω-μεν.

Α- πό τών πολ-λώ-ων μου α-μαρ-τι- ών,
α- σθε-νεί τό σώ-μα, α-σθε- νεί- ει μου καί η ψυ- χή,
πρός σέ κα- τα-φεύ-γω τήν Κε- χα- ρι- τω- μέ-νην,
ελ- πίς α-πηλ-πι-σμέ-νων, σύ μοι βο-ή-θη-σον.

Δέ-σποι-να καί μή- η-τηρ τού Λυ-τρω-τού,
δέ- ξαι πα- ρα-κλή-σεις, α- να- ξί- ων σών ι- κε- τών,
Ί- να με- σι-τεύ-σης πρός τόν εκ σού τε-χθέν-τα.

Ω Δέ-σποι-να, τού κό- ο-σμου γε-νού με-σί-τρι- α.

Ψάλ-λο-μεν προ- θύ- υ-μως σοι τήν ω- δήν, νύν τή πα- νυ- μνή-τω, Θε- ο- τό- ο-κω χαρ-μο- νι- κώς, με- τά τού Προ-δρό-μου, καί πάν-των τών Α- γί-ων, δυ- σώ-πει, Θε- ο- τό- κε, τού οι-κτει-ρή- η-σαι η-μάς. Ά- λα- λα τά χεί- ει-λη τών α- σε- βών,

τών μή προσ-κυ-νούν-των, τήν ει- κό- ο-να σου τήν σε-πτήν, τήν ι- στο-ρη- θεί-σαν, υ-πό τού α- πο-στό-λου, Λου-κά ι- ε- ρω- τά-του, τήν Ο-δη-γή-τρι-αν.

Πά-σαι τών Αγ- γέ- ε-λων αι στρα- τι- αί,
Πρό-δρο-με Κυ- ρί- ι-ου, Α- πο- στό-ο-λων η δω-δε- κάς,

ποι- ή- σα-τε πρεσ-βεί-αν, εις τό σω- θή-ναι η-μά-α- ας.

οι Ά-γι- οι Πάν-τες, με-τά τής Θε- ο- τό-κου,